

XENOFÒBIA

Tensió en una protesta antiracista a Torredembarra

ARA
BARCELONA

Torredembarra Antifeixista va aplegar ahir un centenar de persones per protestar contra les destrosses en un centre de menors i l'agressió a dos dels seus residents, dijous passat. En la concentració es van viure moments de tensió amb un grup d'una cinquantena de veïns que van boicotejar l'acte cridant "No som racistes ni som fatxes!" Per la seva banda, els convocants van respondre amb altres proclames en contra del racisme i el feixisme. Els dos grups es van increpar, insultar i escridassar, segons l'ACN. La tensió es va repetir quan un antic resident del centre agredit va voler fer sentir la seva veu, sense èxit. Amb tot, i malgrat els enfrontaments verbals, els Mossos d'Esquadra no hi van haver d'intervenir.

La protesta va arrencar amb els retrets per part d'un grup d'una cinquantena de veïns que protestaven per la convocatòria, que tenia l'objectiu de condemnar la violència contra un centre que atén menors immigrants que arriben a Catalunya sols. Els boicotejadors de l'acte van fer servir l'argument que no són ni racistes ni feixistes però que protesten, van dir, pel fet que la població tarragonina viu atemorida per un grup de joves d'origen estranger.

Un gruix dels manifestants s'hi va encarar i va respondre amb proclames antifeixistes, com ara "Fora feixistes dels nostres barris!" o "La solidaritat, la nostra millor arma!", entre altres clams. La cridòria i la crispació va continuar durant la protesta, en què un dels organitzadors va llegir un manifest per denunciar la gravetat dels fets. En el document es va demanar a les autoritats que es personin com a acusació particular en un cas que qualifiquen de "delicte d'odi flagrant contra persones menors i vulnerables".

"La gravetat de l'assalt al centre de menors és extrema i no pot quedar impune de cap de les maneres", recull el manifest. I afegeix: "El racisme trenca la cohesió social i no té cabuda al nostre municipi". En el text també han reclamat al Govern més recursos i una millor política d'integració per resoldre la problemàtica dels menors extutelats, perquè no es trobin en una situació de "desemparament i exclusió".

INTEGRACIÓ

La Fàtima amaga la seva identitat per evitar l'estigma de la malaltia mental. FRANCESC MELCION

El covid empitjora les traves laborals dels malalts mentals

Entitats demanen més inversió per evitar la sobreprecarització

MARTA RODRÍGUEZ CARREA
BARCELONA

A finals de febrer de l'any passat la Fàtima (nom fictici) va signar un contracte de treball que va quedar aturat en sec amb la declaració del primer estat d'alarma. El restaurant on havia de treballar va tancar portes i es va quedar al carrer, i ara busca una altra feina. Té 45 anys, un fill d'11 a càrrec seu i pateix ansietat aguda, una malaltia mental reconeguda que s'agreuja amb la incertesa de la situació. "Estic passant molta ansietat i no puc parar de fer coses", explica.

No hi ha dades de quin és l'impacte de la crisi econòmica derivada del coronavirus en un col·lectiu heterogeni i que majoritàriament manté l'anonimat, però entitats i professionals adverteixen que hi plou sobre mullat. Precarització sobre precaritzats. La dificultat per posar-hi xifres és que només el 16% dels malalts tramiten el certificat d'incapacitat, mentre que hi ha un petit percentatge d'ocupats en empreses ordinàries i una gran majoria que ni tan sols el busquen. La Fundació Addeco estima que els treballadors amb el certificat de discapacitat –des de la física fins a la mental– han patit fins a deu vegades més l'impacte dels ERTO, i tenen un atur deu punts més alt que el de la població general.

"Aquestes persones difícilment accedeixen al mercat laboral i, en canvi, són les primeres que en són expulsades en moments de crisi", sosté Carme Barrios, coordinadora de l'àrea d'inserció laboral de la Fundació CHM, que també apunta al fet que tradicionalment ocupen llocs

amb poca qualificació, temporals i amb sous baixos. Tampoc el mercat protegit és cap garantia per a ells. Primer, perquè les empreses de més de 50 treballadors compleixen la llei d'ocupar el 2% de places amb persones discapacitades. I, segon, per la crisi dels centres especials de treball (CET), que ocupen 9.500 persones amb trastorn mental i discapacitat intel·lectual. Tres quartes parts van tancar i tenen números vermells.

Poca perspectiva

Francisco Villegas, president d'Ammfeina, d'entitats per a la integració laboral, apunta que s'estan trobant poca oferta laboral en les empreses ordinàries i un empresariat poc receptiu a contractar-los. Els únics sectors que han augmentat han sigut els del repartiment i la neteja, feines molt precàries. Amb aquest panorama, demana que les administracions públiques donin més ajudes a les empreses per fomentar l'ocupació i més pressupost per als serveis d'inserció laboral, perquè, adverteix, "la dificultat dels treballadors amb trastorn mental és sobretot mantenir-se en una feina".

Hi ha pocs malalts que volen ser identificats com a tals i, com la Fàtima, amaguen el seu trastorn per por del rebuig laboral. És l'"autoestigma" que s'afegeix a l'estigma social, apunta Barrios. Per a Àngel Urbina, enginyer industrial a Repsol i que té un trastorn, "és dur portar l'etiqueta de malalt", tant per a la persona afectada com per a la família. Ell va tramitar el certificat, però ocupa una plaça ordinària i, des de la seva posició com a voluntari a l'associació La Muralla Ment i Salut de Tarragona i com a vi-

cepresident de la Federació de Salut Mental de Catalunya, lluita per eliminar l'estigma de "bojos" que lamenta que el cinema, la literatura i els mitjans de comunicació s'entossudeixen en perpetuar. Ell mateix diu que sap què és que et mirin malament: "Vaig sortir a TV3 parlant dels trastorns mentals i des de llavors una veïna que em saludava ara m'evita".

Des del confinament, entitats com la Fundació CHM han fet mans i mànigues per donar atenció telemàtica als usuaris, tant per mantenir-los estables en la salut emocional com a l'hora d'ajudar-los a integrar-se al mercat laboral. "Molts volien tirar la tovallola", recorda Carlos Gostanzo, tècnic d'inserció laboral de l'entitat, perquè no confien en trobar feina amb la crisi actual. I la feina és essencial, assenyalen tots els experts, perquè els aporta rutines, relacions socials i autoestima. La Fàtima va trobar en la Fundació CHM suport emocional per saber com lidiar amb un futur incert i una tancada a casa, i des de fa mesos aprèn informàtica.

Urbina i Barrios coincideixen en assenyalar que les empreses eviten contractar malalts mentals i prefereixen treballadors amb altres discapacitats pel desconeixement que hi ha al voltant de la depressió, el TOC o el trastorn bipolar. "Són prejudicis que seran treballadors conflictius, amb baixes o violents", afirma la coordinadora de la Fundació CHM, que afegeix que això impedeix que "puguin accedir al mercat laboral en igualtat de condicions".

SOM, SCCL en liquidació.

El soci únic de SOM, SCCL, la cooperativa SAPIENS, SCCL, representada pel Sr. Jordi Creus Esteve, i exercint les competències de l'Assemblea General de la cooperativa, en data 22 d'octubre de 2020 va acordar la dissolució i liquidació de SOM, SCCL (per error es va denominar cessió global d'actius i passius), nomenant liquidador de la cooperativa al Sr. Jordi Creus i Esteve.

El que es publica als efectes de donar compliment al que disposen els articles 102 i 107 de la vigent llei de cooperatives, i es corregeix l'anunci publicat en data 23 de novembre de 2020 al DOG i el dia següent al diari ARA.

Barcelona, 5 de febrer de 2021

Jordi Creus i Esteve

Liquidador

Publicitat a l'ARA

932 029 595

(de dilluns a divendres de 9h a 14h i de 15:30h a 18h)

sgerman@ara.cat
rmas@ara.cat

(caps de setmana i festius)

ara.cat